

נדרים מד-מה

המפקיר את שדהו - כל שלשה ימים יכול לחזור בו, מכאן ואילך אין יכול לחזור בו		
אמר תהא שדה זו מופקרת ליום אחד, לשבת אחת, לחדש אחד, לשנה אחת, לשבוע אחת, עד שלא זכה בה בין הוא בין אחר - יכול לחזור בו, משזכה בה בין הוא בין אחר - אין יכול לחזור בו		
קושי	רישא רבנן	סיפא ר' יוסי!
עולא		סיפא נמי רבנן היא.
		קושי : אי הכי, אמאי עד שלא זכה בה בין הוא בין אחר יכול לחזור בו? תירוץ : שאני שנה ושבוע, דלא שכחי.
ריש לקיש		מדסיפא ר' יוסי, רישא נמי ר' יוסי, ורישא היינו טעמא, דלא לישתכח תורת הפקר.

קושי: אי הכי, אפילו מיום הראשון נמי ליהוי הפקר!
תירוץ: אמר רבה: מפני הרמאין דמפקירין והדרין בהון.
קושי: אבל דאורייתא לא הוי הפקר! ודלמא אתי לעשורי מן החיוב על הפטור ומן הפטור על החיוב?
תירוץ: דאמר' ליה: כי מעשרת, עשר מיניה וביה.

קושי על ריש לקיש: **המפקיר את כרמו, ולשחר עמד ובצרו - חייב בפרט ובעוללות ובשכחה ובפיאה, ופטור מן המעשר**;

- בשלמא לעולא, דרבנן קתני לה ודאורייתא קתני לה – ברגע שהפקיר אי אפשר לחזור בו
- אלא לריש לקיש, אמאי פטור מן המעשר? שרק אסור מדרבנן לחזור בו (שלא תשתכח תורת הפקר) וזה רק לאחר 3 ימים!
- תירוץ 1**: אמר לך: כי אמרי אנא - לר' יוסי, הא רבנן היא.
- תירוץ 2**: הא דאפקריה באנפי תרין, והא דאפקריה באפי תלתא, דאמר ר' יוחנן משום רבי שמעון בן יהוודק: כל המפקיר בפני שלשה הוי הפקר, בפני שנים - לא הוי הפקר.
- דעה אחרת**: ור' יהושע בן לוי אמר: דבר תורה אפילו באחד הוי הפקר, ומה טעם אמרו בשלשה? כדי שיהא אחד זוכה ושנים מעידין.

המפקיר את שדהו - כל שלשה ימים יכול לחזור בו, מכאן ואילך אין יכול לחזור בו		
המפקיר את כרמו, ולשחר עמד ובצרו - חייב בפרט ובעוללות ובשכחה ובפיאה, ופטור מן המעשר		
לפי עולא	מדרבנן הצריכו 3 ימים מפני הרמאים	מדאורייתא זה הפקר ואין מעשר לרבנן
לפי ריש לקיש - פירוש 1	לר' יוסי – שלא תשכח תורת הפקר	
לפי ריש לקיש - פירוש 2	הפקיר בפני 2	הפקיר בפני 3

